

Вільгельм-Фрідріх Оствальд (1853–1932)

Видатний німецький фізико-хімік, лауреат Нобелівської премії з хімії 1909 року.

Народився в Ризі в родині бондаря. Після закінчення гімназії 1871 року вступив до Дерптського університету, де здобув вищу освіту та розпочав викладацьку й наукову діяльність. У 35 років переїхав до Лейпцига, де очолив Фізико-хімічний інститут.

Основні наукові праці Оствальда присвячені розвитку теорії електролітичної дисоціації. Вивчав закони хімічної рівноваги, відкрив закон розведення, що названий його ім'ям, розробив основи теорії кислотно-основного каталізу та основи каталітичного окиснення амоніаку. Багато часу приділяв історії хімії, був одним з найбільших організаторів науки свого часу. Оствальд організував першу у світі кафедру фізичної хімії. У 1887 Оствальд разом з Я. Вант-Гоффом заснував перший у світі фізико-хімічний «Журнал фізичної хімії».

1909 року Оствальд став лауреатом Нобелівської премії з хімії «за вивчення природи каталізу і основоположні дослідження швидкостей хімічних реакцій».

Оствальд прославив своє ім'я не лише як видатний дослідник, але і як педагог, теоретик, історик і популяризатор науки і громадський діяч. У його фізико-хімічній лабораторії працювало багато хіміків з різних країн, у тому числі нобелівські лауреати С. Арреніус, В. Нернст, У. Рамзай. Створена 1911 року за участі Оствальда організація «Міст» ставила собі за мету міжнародне співробітництво в сфері бібліографії та документації для того, щоб полегшити вченим усього світу знайомство з науковою літературою по їхній спеціальності.

В особистому житті науковець мав чудернацькі звички: він відчував огиду до стрижки волосся та ніколи не лікував зубів, а зі своїм секретарем спілкувався винятково за допомогою велосипедного дзвоника.